

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1889/2005**af 26. oktober 2005****om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

traktaten at anvende national kontrol med bevægelser af likvide midler inden for Fællesskabet.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95 og 135,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En af Fællesskabets opgaver er at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed gennem oprettelsen af et fælles marked og en økonomisk og monetær union. Med henblik herpå indebærer det indre marked et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital.
- (2) Indførsel af udbyttet af ulovlige aktiviteter i det finansielle system og investering deraf efter hvidvaskning er til skade for en sund og bæredygtig økonomisk udvikling. Med Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge ⁽³⁾ indførtes der en fællesskabsmekanisme til forebyggelse af hvidvaskning af penge ved overvågning af transaktioner gennem kredit- og finansieringsinstitutter og visse erhvervstyper. Da der er risiko for, at anvendelsen af den nævnte mekanisme vil føre til øgede bevægelser af likvide midler til ulovlige formål, bør direktiv 91/308/EØF suppleres med et kontrolsystem for likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet.
- (3) For tiden anvendes sådanne kontrolsystemer kun af nogle få medlemsstater i henhold til national lovgivning. Forskellene i lovgivning er til skade for et velfungerende indre marked. De grundlæggende elementer bør derfor harmoniseres på fællesskabsplan for at sikre et ensartet kontrolniveau for bevægelser af likvide midler på tværs af Fællesskabets grænser. En sådan harmonisering bør imidlertid ikke berøre medlemsstaternes mulighed for i overensstemmelse med de eksisterende bestemmelser i

- (4) Desuden bør der tages hensyn til det supplerende arbejde, der udføres i andre internationale fora, navnlig Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF), der blev oprettet af G7-topmødet i 1989 i Paris. Særhenstilling IX af 22. oktober 2004 fra FATF opfordrer regeringerne til at træffe foranstaltninger med det formål at afsløre fysiske bevægelser af likvide midler, herunder et angivelsessystem eller anden informationspligt.

- (5) Der bør derfor principielt gælde angivelsespligt for likvide midler, som medføres af fysiske personer, der rejser ind i eller forlader Fællesskabet. Dette princip vil gøre det muligt for toldmyndighederne at indsamle oplysninger om sådanne bevægelser af likvide midler og eventuelt videresende dem til andre myndigheder. Toldmyndighederne er til stede ved Fællesskabets grænser, hvor kontrollen er mest effektiv, og nogle har allerede opbygget praktisk erfaring på området. Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne ⁽⁴⁾ bør anvendes. Denne gensidige bistand bør både sikre, at kontrollen med likvide midler anvendes korrekt, og at oplysninger, som eventuelt kan bidrage til at nå målene i direktiv 91/308/EØF, viderebringes.

- (6) Da angivelsespligten skal have forebyggende og afskrækkende virkning, bør den være opfyldt ved indrejse i eller udrejse fra Fællesskabet. For at koncentrere myndighedernes indsats om betydelige bevægelser af likvide midler bør imidlertid kun beløb på 10 000 EUR eller derover være omfattet af pligten. Det bør tillige specificeres, at angivelsespligten gælder for den fysiske person, der medfører beløbet, uanset om den pågældende er dets ejer eller ej.

- (7) Der bør anvendes en fælles standard for de oplysninger, der skal fremskaffes. Dette vil gøre det lettere for de kompetente myndigheder at udveksle oplysninger.

⁽¹⁾ EUT C 227 E af 24.9.2002, s. 574.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 15.5.2003 (EUT C 67 E af 17.3.2004, s. 259), Rådets fælles holdning af 17.2.2005 (EUT C 144 E af 14.6.2005, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 8.6.2005. Rådets afgørelse af 12.7.2005.

⁽³⁾ EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76).

⁽⁴⁾ EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

(8) De definitioner, der er nødvendige til brug for en ensartet fortolkning af nærværende forordning, bør fastsættes.

(9) De oplysninger, der af de kompetente myndigheder indsamles i henhold til denne forordning, bør videregives til de i artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/308/EØF omhandlede myndigheder.

(10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾ gælder for medlemsstaternes kompetente myndigheders behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning.

(11) Såfremt der er tegn på, at de likvide midler vedrører ulovlige aktiviteter, i forbindelse med bevægelser af likvide midler som omhandlet i direktiv 91/308/EØF, kan oplysninger, som de kompetente myndigheder har indsamlet i henhold til denne forordning, videregives til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og/eller til Kommissionen. Ligeledes bør der fastsættes regler om fremsendelse af visse oplysninger, hver gang der er tegn på bevægelse af likvide midler under den i denne forordning fastsatte tærskel.

(12) De kompetente myndigheder bør tillægges de beføjelser, der er nødvendige for en effektiv gennemførelse af kontrollen med bevægelser af likvide midler.

(13) De kompetente myndigheders beføjelser bør suppleres med en forpligtelse for medlemsstaterne til at fastsætte sanktioner. Der bør imidlertid kun fastsættes sanktioner ved manglende angivelse i medfør af denne forordning.

(14) Målet for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, eftersom hvidvaskning i det indre marked er grænseoverskridende, og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(15) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der er anerkendt i artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og gengivet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig i artikel 8 —

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

1. Denne forordning supplerer bestemmelserne i direktiv 91/308/EØF vedrørende transaktioner gennem kredit- og finansieringsinstitutter og visse erhverv ved fastlæggelse af harmoniserede regler for de kompetente myndigheders kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet.

2. Denne forordning berører ikke nationale foranstaltninger til kontrol med bevægelser af likvide midler inden for Fællesskabet, hvis disse foranstaltninger er truffet i medfør af traktatens artikel 58.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »kompetente myndigheder«: medlemsstaternes toldmyndigheder eller alle andre myndigheder, der af medlemsstaterne er bemyndiget til at gennemføre denne forordning,
- 2) »likvide midler«:
 - a) ihænde-haverpapirer, herunder betalingsmidler i ihænde-haverform som f.eks. rejsechecks, omsætningspapirer (herunder checks, gældsbreve og pengeanvisninger), der enten er i ihænde-haverform, endosseret uden restriktion, udstedt til en fiktiv modtager eller på anden måde i en sådan form, at retten til at gøre fordringen gældende overgår ved overdragelse, og ufuldstændige betalingsmidler (herunder checks, gældsbreve og pengeanvisninger), der er underskrevet, men med modtagers navn udeladt
 - b) kontanter (pengesedler og mønter, der er i cirkulation som betalingsmidler).

Artikel 3

Angivelsespligt

1. Alle fysiske personer, som rejser ind i eller forlader Fællesskabet med likvide midler af en værdi på 10 000 EUR eller derover, skal angive dette beløb til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, gennem hvilken den pågældende person rejser ind i eller forlader Fællesskabet, i overensstemmelse med denne forordning. Angivelsespligten er ikke opfyldt, hvis oplysningerne er ukorrekte eller ufuldstændige.

2. Angivelsen, jf. stk. 1, skal indeholde oplysning om:
- anmelderen, herunder det fulde navn, fødselsdato og fødested samt nationalitet
 - ejeren af de likvide midler
 - modtageren af de likvide midler
 - beløbet og arten af de likvide midler
 - oprindelsen af de likvide midler og deres anvendelsesformål
 - transportrute
 - transportmiddel.

3. Oplysningerne skal afgives skriftligt, mundtligt eller elektronisk, efter den i stk. 1 omtalte medlemsstats valg. Anmelderen er dog berettiget til efter anmodning at give oplysningerne skriftligt. Gives oplysningerne skriftligt, skal anmelderen efter anmodning have udleveret en bekræftet kopi af angivelsen.

Artikel 4

De kompetente myndigheders beføjelser

- For at kontrollere overholdelsen af angivelsespligten som fastsat i artikel 3 er de kompetente myndigheders repræsentanter i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i den nationale lovgivning, beføjet til at kontrollere fysiske personer, deres bagage og deres transportmiddel.
- I tilfælde af manglende overholdelse af angivelsespligten som fastsat i artikel 3 kan de likvide midler administrativt tilbageholdes i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i den nationale lovgivning.

Artikel 5

Registrering og behandling af oplysninger

- De oplysninger, der indhentes i henhold til artikel 3 og/eller 4, registreres og behandles af de kompetente myndigheder i den i artikel 3, stk. 1, nævnte medlemsstat og stilles til rådighed for de myndigheder i medlemsstaten, som der henvises til i artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/308/EØF.
- Fremgår det af den kontrol, der er fastsat i artikel 4, at en fysisk person rejser ind i eller forlader Fællesskabet med likvide midler, der ligger under den i artikel 3 fastsatte tærskel, og er der tegn på ulovlige aktiviteter i forbindelse med bevægelser af likvide midler som omhandlet i direktiv 91/308/EØF, kan disse oplysninger, den pågældende persons fulde navn, fødselsdato, fødested og nationalitet samt oplysninger om det anvendte transportmiddel også registreres og behandles af de kompetente myndigheder i den i artikel 3, stk. 1, nævnte medlemsstat og

stilles til rådighed for de myndigheder i medlemsstaten, som der henvises til i artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/308/EØF.

Artikel 6

Udveksling af oplysninger

1. Er der tegn på, at de likvide midler vedrører ulovlige aktiviteter i forbindelse med bevægelser af likvide midler som omhandlet i direktiv 91/308/EØF, kan de oplysninger, der indhentes i henhold til artikel 3, eller ved den kontrol, der er fastsat i artikel 4, fremsendes til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater.

Forordning (EF) nr. 515/97 finder tilsvarende anvendelse.

2. Er der tegn på, at midlerne vedrører udbyttet fra et svigagtigt forhold eller en anden ulovlig virksomhed, der skader Fællesskabets finansielle interesser, fremsendes oplysningerne også til Kommissionen.

Artikel 7

Udveksling af oplysninger med tredjelande

Inden for rammerne af den gensidige administrative bistand kan de oplysninger, der er indhentet i henhold til denne forordning, videregives til et tredjeland af medlemsstaterne eller af Kommissionen, under forudsætning af samtykke fra de kompetente myndigheder, som modtog oplysningerne i henhold til artikel 3 og/eller 4, og overholdelse af de relevante nationale bestemmelser og fællesskabsbestemmelser om oversendelse af personoplysninger til tredjelande. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om sådanne udvekslinger af oplysninger, når dette er af særlig betydning for gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 8

Tavshedspligt

Enhver oplysning af fortrolig art, eller som meddeles fortroligt, er omfattet af tavshedspligt. Den må ikke videreudgives af de kompetente myndigheder uden udtrykkelig tilladelse fra den person eller den myndighed, der har meddelt den. Videregivelse af oplysninger er tilladt, for så vidt de kompetente myndigheder måtte være forpligtet hertil ifølge gældende bestemmelser, navnlig i forbindelse med en retssag. Offentliggørelse eller videregivelse af oplysninger skal ske under fuld overholdelse af gældende bestemmelser vedrørende beskyttelse af personoplysninger, navnlig direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001.

*Artikel 9***Sanktioner**

1. Hver medlemsstat skal indføre sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af, at den i artikel 3 fastsatte angivelsespligt ikke opfyldes. Sådanne sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne underretter senest den 15. juni 2007 Kommissionen om de sanktioner, der finder anvendelse, såfremt den i artikel 3 fastsatte anmeldelsespligt ikke overholdes.

*Artikel 10***Evaluerings**

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning fire år efter dens ikrafttræden.

*Artikel 11***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 15. juni 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. oktober 2005.

På Europa-Parlamentets vegne

J.BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

D. ALEXANDER

Formand